

அவன் இயக்கத்தில் சரேந்த பிறகு பல்வற்று அனுபவங்களைப் பற்றுவது ஆச்சரியமாக.... இருக்கிறது. மாலையே இருள் மலையே, மலையே மங்கலாகக் கவியத் தொடங்கி இருந்தது. வீதிப்புறத்தில் சிறிய தொலைவிலிருந்து "கூக் கூ, கூக் கூ!" கூயில் கூவும் கூரல் கேட்டது. கூயில் கூவுதாக்கும் எனச் சீலன் நினைத்துக் கொண்டான்." என ஒரு கூவல்! இது, ஒரு சிறுமி ஒருத்தி கூயிலைப் போலக் கூவுகிறாள். நல்ல கூரல் வளம். இவளைக் கண்டுப் பிடித்து சினிமாப் பாடல்களை பாட பழக்கினால் கலக்காவாள் "என்றார் அம்மா. அம்மா, அராலிப் பள்ளிக் கூடத்தில் படிப்பிக்கிற மங்களம் ஆசிரியை. அவளும் அந்த பள்ளிக் கூடத்திலே தான் பத்தாம் வகுப்பைக் குறைத்து ஒன்பதாம் வகுப்பாகக் குறைத்து இருந்த புதிய கல்வித் திட்டத்தில் படித்திருந்தான். பிறகு எங்கெங்கோ...? அதை பிறகுப் பார்ப்போம். சும்மா சொல்லக் கூடாது. கூயிலே தோற்று விடும். அந்த மாதிரிக் கூவல். அவன் உடனடியே வெளியே ஓடிப் போய் வீதியில் பார்த்தான். அது மண் ஒழுங்கை, சிறிது சினை பிறகு, மற்ற ஒழுங்கையை அடையத்து விடும். சந்தியில் கூடி நீர்க்குழாய் இருக்கிறது. அது சற்றுத் தொலைவு. இருள் கூடக் கூடி விட்டிருந்தது. சினை வலது, இடது பார்த்து கண்டுப் பிடிப்பது சிரமம். சிறுமி என்பதால் கூவி விட்டு ஓடி இருப்பாள். அது சரி!, கூரல் சிறுமியின் கூரல்? என்பதை எப்படி கண்டு பிடித்தார்? ஆச்சரியம் தான். பெரிசுகளிற்கு இந்த விளையாட்டு சரி வராது.

தொடர்ந்து பல நாட்கள் தொடர்ச்சி... என்றில்லை, அந்தக் கூவல்கள் இருள் பின்னணியில் கேட்கக் கொண்டே இருந்தன. கண்டு பிடிப்பது சூலமாக இருக்கவில்லை. அம்மாவிடம் நிரூபம் மிளகை, அந்தக் கூயிற்காரியார் என்பதைக் கண்டு பிடித்து விட்டார். "ரீச்சர், இவள் நல்லாய்க் கூவ்வாள்" எனச் சுகந்தியை அவள் தோழி சொல்லிக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டாள். கறுத்த சிறுமி, கறுப்பென்றால் அதிகம் கலரைச் சரேத்து விடாதீர்கள். "நீயா, அந்தக் கூயில்" என அம்மா, அவளை ஆச்சரியத்துடன் அழைத்து விசாரித்தார். அம்மாவை எல்லாச் சின்னப்பிள்ளைகளிற்கு மட்டுமில்லை பெரிய மாணவர்களிற்கும் நன்கு பிடிக்கும். அம்மா, படிப்பிக்க வந்த நாளே, பரேந்திலிருந்து உள்ளே நன்கு தள்ளி இருக்கிற பள்ளிக் கூடத்திற்கு நடந்துச் செல்கிற போது, சிறுவர்களிற்கு யார் எனத் தெரியாது கிராமத்திற்கு வந்திருக்கிற புதியவராக இருக்க வேண்டும் என நினைத்த உதயன், தனது நண்பர்க்குழாமுடன் ஒரு

மதகிலிருந்து கடந்து போக "மலெல்பு" போ, மலெல்பு" போ மலெல்லிடை
என்னவாகும்.."என்பு பாபினான்.

அம்மாவிற்கு சிரிப்பென்ற சிரிப்பு. அச்சமயம் அம்மா, ஒரு சூற்று பருத்தே இருந்தார். அவர் ஒல்லி உடல்வாகுடையவர் இல்லலை, பருத்தால் எப்படி இருக்கும். அம்மாவை தோழிகள் கட்ட "கூண்டம்மா" என்ற பட்டம் சட்டி சிலவேளை அழகை கிறவர்கள். அதற்காக ஆகக் கூண்டு என்றில்லை. கட்டை, நடுவல். ஒல்லி, கூண்டு ..இப்படித்தானே மனிதர்கள் பிறக்கிறவர்கள்; இருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கட்டத்திற்கு வந்த பிறகே, பெரியள்களிற்கு அம்மாவை ச்சர் எனத் தெரியும். அம்மாட வகுப்பு ஒன்றிலே உதனும் இருந்தான். பள்ளிக் கட்டத்தில் கழப்பிக் காரண என்புரே எடுத்துவன். அம்மா, அவனை அழைத்து "எனக்கு மூதல் நல்ல வரவறே" பு அளித்தவன் இவன் தான், "எனக் கற்றி" டயே, உனக்கு நல்ல நகைசுவை உணர்வு இருக்கிறதா, இப்படித்தான் அப்பப்பதானே நிறதயையும் வளியில் துணிவாகத் தெரிவித்து விடவும் வணேட்டும். நீ எல்லாததையும் நோட்புக்கிலே எழுதி, எழுதி வந்தாலே பெரிய நகைசுவை எழுத்துள்ளாக வந்து விடுவாய்" என்று பாராட்டினார். அவன் பிறகு நாடகங்களில் நடித்தும் கலக்கினான். பாடசாலையிலிருந்து பாடக் கட்டிய மாணவர்களையும் கண்டு பிடித்தார். பாரதி பாட்டுக் காரண சரஸ்வதிப்பிச்சை நேரங்களில் நல்லச் சினிமா பாடல்களை..., "கற்பகவளளியின் பொற்பதம் பிடித்தே..." பாடவதைத் து கலகலப்பிட்டினார். அம்மாவிற்கு சிஸ்யப்பட்டாளம் என்று ஒன்றே ஏற்பட்டும் விட்டும் இருக்கின்றது.

பள்ளிக் கட்டத்தில் நாடகங்களைப் பழக்கி மடேடை ஏற்றுகிற ஆசிரியர்களும் இருந்தார்கள். ஒரு புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் கட்ட இருந்தார். வாசிப்புப் பிரியராக இருந்தால் புதினப்பத்திரிகைகளில் அவரின் சிறுகதைகள், நாவல்களை வாசிக்கலாம். ஈழத் தமிழர்கள் தான் பள்ளிப்புத்தகங்களை விட்டும் வேறுபுத்தகங்களைத் தொட்டு விடாத கிணற்றுத்தவளைகளாக இருப்பவர்களாச்சுதே. நீங்கள் அப்படியே இருங்கள். மிக மிக நல்ல ஒழுங்கு என்பது அது தான்! உங்களிற்கு, அரசியலும் தெரியவரப்போவதில்லை; விடுதலையும் தெரியப்போவதில்லை; சிங்களவர்கள், தமிழர்களைக் கொல்கிறதும் தெரியப்போவதில்லை; நல்ல மனிதர்களும் கண்ணில் தெரியப்போவதில்லை. அராலிக் கட்டத் தெரியவரப்போவதில்லை. பள்ளிக் கட்டத்திலே தான் இதற்கான ஊக்குவிப்புகள் நிகழ வணேட்டும். இல்லாதிருப்பதன் ஒரு விளைவு தான் இது. சிங்களநிலங்களிலே இருக்கிற இனவாதப் பிராடசதப்புழுக்கள் தமிழ்நிலங்களைச் சாப்பிட்டும் வருவதால் அது ஏற்படவாய்ப்பில்லை. ஆனால், நாம், மாற்றங்கள் நோக்கியே பயணிக்க வணேட்டும்!.

தவசீலன், இயக்கத்தில் சரேமூதலே, இந்தத் 'தோழர்' என்ற வார்த்தையை பலரஸ்ய நாவல்களில்... அறிந்திருந்தான். "ஒட்டம், சபை ரியாம்கார்த்தியா" நாவல் தோழமையை அழகாக விளங்கப்படுத்தும் ஒரு நாவல். தாய், மற்றும் வீரம் விளைந்தது... நாவல்களும் கட்ட தோழர்களின் அச்சவியக்கத்தகைக் கற்றுகிற நாவல்கள். 'தோழர்' என்பதற்குப் பல தகமகைகள் வணேட்டியிருந்தன. ஆனால், வாசிப்பு பிரியர்களில் லாத சரேந்தநிறயை பெரியள்களிற்கு இயக்கம் சொல்லித் தான் தோழர் என்ற சொல்லே தெரியும். தோழமை ஒருவித சகோதரத்துவத்தளை வளர்த்துக் கொண்டது தான் வந்தது. ஆனால், புத்திசாலித்தனமாக மனிதப் பலவினங்களளை விலத்தி தம்மை வளர்த்து வாரவர்கள் என்ற விளக்கம் அவர்களிற்கு ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அதனாலே, விமர்சனங்களும் அவர்கள்குக் கூறவில்லை. இருந்தாலும், மக்களின் தோழனாக

..அவர்களின் சயெல்களும் விதந்தோதப்பட்டதுக் கொண்பிருந்தன.சீ லனுக்கும விடுதலைப் பற்றிய மார்சிச அறிவு குறவை தான் .அவனும் இயக்கத்திலே இருந்து தான் அவற்றைக் கற்க வணே டியவனாக இருந்தான் .தலைவர்கள் அறிவுடைய பிரிவாக வளர்த்துக் கொடுக்க விரும்பினர் .ரஸ்யாவில் தனென்றோ வீ தமானவர்கள் கல்வி அறிவுடையவர்கள் .எல்லா விடுதலை அமைப்பினருக்கும் ரஸ்யப் புரட்சி தான் அடிப்படை.

தோழர்களின் வலையைத் திட்டங்கள் ,சயெற்பாடுகள் பிரச்சனைப்படுற அனாதரவாக நிற்கிற பெரியள் ,பெட்டகைள எல்லாம் கவர்ந்தன .அவர்களைய நாட்கிற போது ,அவர்களின் பிரதிநிதியாக சார்பாக நின்று தீர்க்க முயல, நம்பிக்கைகள் கண்ணாமூஞ்சியாக எல்லை மீறி வளர்த்தன .மல்லிகைக் கிராமத்தில் வீட்டுவலையைக் கு என் இருந்த சந்தியா,மலையகச் சிறுமியிறகு ,சிறிய வயசு,அவள் வயசொத்தப் பிள்ளைகள் சல்லமாக வளர ,தன்னிடம் வலையை வாங்குவது ஒரு மனத்தாங்கலை ஏற்படுத்தி இருந்தது .சீ லனின் இயக்கத்தோழர் அண்ணா ஒருவரிடம் "என்னகைக் கொடுமைப்படுத்துறார்கள் "என முறையை பாடு சயெ திருக்கிறாள் .இயக்கத்திடம் மகளிர் பிரிவும் இருந்தது .சில இடங்களில் இப்படியான மலையகச் சிறுவர்களும் வீடுகளை விட்டு வளையேறி மூகாம்களில் இயக்கத்தோழர்களாகவும் மாறி இருக்கிறார்கள் .மகளிர் பிரிவு இருந்தாலும் ,பெண்கள் விசயம் கஸ்டமானது . தோழர்களே மகளிருடன் பிழங்குவதை விலத்திக் கொண்பிருந்தனர் .எனவே ,வீட்டுகாரரிடம் பொறுப்பாளர் சில தோழர்களுடன் சனென்று விசாரித்திருக்கிறார் .வீட்டுகாரர் மோசம் என்றில்லை . அவளைய பள்ளிக் கட்டும் அனுப்பிக் கொண்டு இருந்தார்கள் .ஆனால் ,உறவினர் இல்லாத...நிலமனை உறுத்தலை ஏற்படுத்தும் தானே .ஆகச் சிறிய வயசு . அவர்களும் நல்லவிதமாக பிழங்குவதாகக் கூற , "ஏதும் பிரச்சனை என்றால் தோழர் அண்ணாவிடம் கூறலாம் "என்று சிறுமிக்கும் திரிவித்து , "மகளிர் பிரிவிடம் கொண்டு சல்லமால் நடவாங்கள் "என வீட்டுக் காரருக்கும் கூறி தீர்த்திருந்தார்கள் .கிராமத்தில் எந்த சயெதியும் எல்லாருக்கும் திரிந்து விடும் ..அது ,கூயிலிக்கும் திரிய வர்பு அயலிலிருந்த சீ லன் அண்ணா நல்லவர் என்ற எண்ணம் விழி,அந்த வீட்டுடியாலே போற போது கூவி இருக்கிறாள் . " சீ லன் அண்ணை , நல்லவர் எனக்களே விப்பட்டனே . அது தான் உங்க வீட்டுடியிலே வார்ப்போது கூவுறனே " என்றாள் கபடமில்லாமல் .காகம் இருக்க , பனம்பழம் விழுந்த கதை !

அவனுடைய அரசியல் அமைப்புக்குமும் பரவாயில்லைதான் . கிராமத்தவர் பிரச்சனைகளிற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஏதாவது கோயில் திரேமுட்டியில் , அல்லது வாசிகசாலையில் கூட்டி நிரேகைகவைத்து தீர்ப்பதில் நாட்டம் கொண்பிருந்தது .மலேட்டத்திற்குப் கொண்டுச் சனெறால் சாம,தான் தண்டமுறகைள எல்லாம் பாவிப்பார்கள் என்று எச்சரிக்க , அச்சத்தின் காரணமாக ஓரளவு பொது நியாயத்திற்கு உடன்பட்டு தீர்த்துக் கொண்டார்கள் தான் .ஆனால் ,சிலருக்கு தோழர்களை விட இயக்க நடமுறகைகள் நன்கு திரிந்திருந்தன . அது சிக்கலையே ஏற்படுத்திக் கொண்பிருந்தது . மலேட்டம் , அவர்களைய மூகாமிற்கு கூட்டிச் சனெறே தீர்க்க வணே டியிருந்தது .கத்திக் குத்துக்களை நிகழ்த்துற சண்டியர் எவருக்குமே பெரியள் பயப்படவில்லை .எல்லை மீறினால் விசாரணை கூட்ட இல்லாமல் வெடி விழுந்து விடும் .சண்டியரிடமிருக்கிற ஆயுதங்களைய விட இப்படி , இவர்களிடம் ஆயுதங்கள் கூட்ட இருந்தன . கப்சிப் தான் . ரயில் வண்டி, பாதையிலும் , பாதையை விலத்தியும் ஓடிக் கொண்பிருந்தது .

அம்மா,அவளிடம் பட்டையே எடுத்து விட்டார் . "எடியே அப்படியே கூயிலே கூவுறது

போல ...என்னையே ஏமாத்தி விட்டாயே. எங்கையடி இப்பபிக் கஃவப் பழகினாய்?"என்று கட்டேடார் .அவளாக் கு உற்சாகம் பீ ரிட்டது .ரீ ச்சரே பாராட்டாறாரே!"எல்லாத்திற்கும் இவள் , தான் காரணம் "என்று தோழியைக் காட்டினாள் . அவள் சிரித்துக் கொண்டாள் . " எங்க வீ ட்டிலே ,மாமரத்திலே ,குயில் வந்தமர்ந்து கஃவஹததை நானும் இவளும் பார்த்தோம் .அது கொஞ்ச நேரம் அங்க இங்க பார்த்து ஆறுதலாவே கஃவத் தொடங்கும் .அதோட சரேந்து கஃவ வாய் எடுத்துத் தனை . இவள் 'கஃவாதே' எனப் வாய்யபைப் பொத்தித் தடுத்து விட்டாள் .குயிலுக்கு எப்பவும் போட்டி பிடிக் காது. வராமல் வறே இடத்திற்குப் போய் விடும் '...எனச் சகையால் பசினாள் . கஃவஹததைக் கலகை காமல் கட்டேடே வாரோம் . "குயில் ரீ ச்சர", இப்பவும் பாடம் எடுக்கிறார் தான் "என்று கஃறிச் சிரித்தாள் .கூடவகை கிணறுப் பக்கம் வார போது,வயற்புறம் வார போதே கஃவஹனே .அப்பவே, நல்லாய் இருக்கிறது என்றாள் .அப்படியே பயிற்சி எடுக்கிறேன் .இவளும் கஃவிப் பார்த்தாள் . திருப்தி இல்லலை. என்னையே கஃவப் பழக்கிறாள் .எனக்கு வீ ட்டிலயேயும் இரண்டு ரீ ச்சர்கள் . "என்றாள் .

அம்மாவிற் கு சிரிப்பு வந்தது."எல்லாருமே நல்லவர்கள் தானே.சீ லனிடம் அப்படி என்னத்தகை புதிதாய் கண்டாய் ?என்று கட்டேடார் ."அந்த அண்ணமார் சந்தியாவிற் கு பிரச்சனை என்ற போது ,வீ ட்டிலே போய் கதகை கவில்லையா?" என்று அவரையேக் கட்டேடாள் . இவர் அவனை ஒரு திசை மாறிய பறவை எனக் கவலைப் படுறவர் . இந்த அயலிலே, இவனுக்கு மட்டும் என்ன வந்தது? அவன் மட்டத்திலே ஒரு தரமே இயக்கம் எனப் போய் இருக்கவில்லை.எப்பவும் இவன் குழப்புவான் . அவள் சீ லனை அல்ல ,பொதுவாக இயக்கத் தோழர்களையே நல்ல அண்ணமார் என்று நின்கைக் கிறாள் .

அவர் , இவர்களின் சிறுபிள்ளை புரட்சியை ,வளோண்மையை வீ டு வந்து சரேமா? எனவகேக் கவலைப் படுகிறார் .பெரும்புச்சும் விடுகிறார் .

"சுட்டி , நீ கஃவஹ நான் ரசிப்பனே .போய் இருந்து பாடத்தையும் நல்லாய் கவனி.கஃவஹது போல உன்னால் படிப்பிலயேயும் கலக்க முடியுமடி"என்று அன்புடன் சொல்லி பாடம் நடத்தினார் .அவரால் மூதல் தடவையாக 'பெடியள் , ஒருவளே விடுதலையை வளென்று விடுவார்களோ?'என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. படிக்கிற பெடியள்களை ஆயுதம் தஃக கிப் போராட வதைத் அரசாங்கம் இராட்சதப் பழுவாகஃ கொளுத்துப் போய் க் கிடக்கிறது . நம்பிக்கை வரவில்லை. பாரமான பொருட்களைத் தஃகக் க மாட்டாத இவர்களா ஆயுதங்களைப் போய் த் தஃகக் கப் போறார்கள் ? .ஆனால் ,சுகந்தியைப் போல , இவர்களாக் கே திரியாத மனித ஆற்றல்களை தோழர்கள் வளெளிப்படுத்த,வளெளிப்படுத்துத் ...உடலும் ,மனமும் உறுதிப்பட சமமாகப் போராட்டத் தொடங்கி விடுவார்களோ?மனிதர்களாக உருப்பெற்று விடுவார்களோ. போராட்டத்தையும் தளும் பாதுப் பாதுகாத்தால் தானே...அடுத்தச் சந்ததி நடத்தி முடிப்பார்கள் . இயக்கமோதல் என்று ஒன்று எழுவதும் அச்சமீட்டுகிறது உரமாகப் போக இருக்கிற தன் மகனை நினதைத் து கவலையும் ஏற்பட்டது. அவரும் இறந்து விட்டார் . என்னால் தனித்தும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

அவர் நின்கைக் கிறதும் சரியே !, சிங்கள ஆடிகளாக் கும் பலம் தீ பிரனை குதிரந்ததில்லை தான் . பயிற்சியாலே, பயிற்சியாலே தான் ஏற்பட்டது. அரசாங்கம் அவர்களாக் கு சம்பளமும் கொடுத்து பழக்கிறது. இறந்தாலும் இறால் போட்டு மீன் பிடிப்பது போலப் பெனிவிடச் சுகளையும் அள்ளி வழங்குகின்றது . இலங்கையின் "கதாநாயகர்கள்" எனப் பழைய கமைனுப் பட்டங் ளையும் வழங்கி போதையிலயே வதைத் திருக்கின்றது.

'தமிழகக் கு அமுதனெ றுப் பெயர்..'என்ற பாடலை, 'ஈழம்'என்ற சொல்லை.. வானொலியில் ,தொலகை காட்சியில் எல்லாம் தடபைபுத்தி வதை திருக்கிறார்கள் . இந்தத் தடகைளே தமிழர்களை வளெரிநாடுகளில் ஊடகத்துறையில் சக்கைபோட வகைகிறது. எல்லாம் குழப்ப நிலை தான் . ஒருவளே, ஒரு காலத்தில் வனெறெடுத்தும் விடலாம் . 'தனிச்சிங்களம்' என்ற ஆகங்காரம் அழிய மாட்டாதது . அதகை ககைகட்டி,வாய்ப்பொத்திநிற்க வதை தால் தான் உண்டு கடவுள் , எல்லா மனிதர்களை சமமானவர்களாகவே படதை தவர் . இவர்களுள்ளும் எவரையும் வீழ்த்தக் கட்டிய ஆற்றல்களும் இருக்கின்றன தான் . சகதோழர்களால் அவை,பட்டை தீட்டப்பட்டது,தீட்டப்பட்டது இனம் கண்டு,கண்டு என்றோ ஒரு காலத்தில் விஸ்பரப்பமாகவும் வளெரிப்படவும் செய்யலாம் . அதற்குள் இந்த இராட்சதப்புழுக்கள் , எவ்வளவு தமிழ் மண்ணதை தின்று விடப்போகிறதோ ? கடவுளின் கணக்கு எப்படி,எப்படி எல்லாம் இருக்கிறதோ ? "சிவ,சிவா!"எனக் கடவுளிலே பாரத்தபை போட்டு விட்டு ஆசிரியப் பணியில் கவத்தசை சலெுத்தினார் .

balamuraly@sympatico.ca